

Tùy Bút
Chủ đề: ngày của mẹ/mother's day
Tác giả: Elizabeth Hoàng

VĨNH BIỆT MẸ

Lời tác giả: Thâm thoắt lại tới ngày Mother's Day, tôi xin gửi quý độc giả bài tôi viết tưởng nhớ tới người Mẹ yêu quý của tôi đã sang bên kia thế giới.

Người mẹ lúc nào cũng thương yêu, săn sóc con cái với hết cả tình yêu thương dù trong hoàn cảnh nào.

Mong rằng tình yêu thương của mẹ sẽ giữ mãi trong tâm khảm của các người con.

Happy Mother Day! –Minh Thảo

Mẹ Yêu Quý,

Hôm nay, tất cả gia đình hậu duệ có mặt nơi đây để tiễn đưa Mẹ về nơi an nghỉ cuối cùng. Cá nhân con có mấy lời vĩnh biệt cùng mẹ.

Ngày, tháng và năm sinh của mẹ thật dễ nhớ. Ngày 12, tháng 12, mà năm sinh cũng 1912.

Mẹ là người con gái của làng Cự Đà, Huyện Thanh Oai, tỉnh Hà Đông, ngôi làng nổi tiếng với các ngôi nhà bằng gạch, lợp mái ngói đỏ và các cô gái Cự Đà phần lớn ai cũng đảm đang. Nổi đảm đang này đã bộc lộ rõ rệt nhứt vào thời kỳ đất nước ly loạn. Con hình dung một mẫu người đàn bà VN được mô tả trong câu thơ:

*“quanh năm buôn bán ở ven sông,
nuôi nắng năm con với một chồng.”*

Nói về mẹ con nhớ tới đức tính tần tảo, nội trợ, tháo vát, một tay xây dựng cơ đồ.

Mẹ là chị cả trong gia đình nên rất đảm đang, các em trai em gái của mẹ cũng đều là những thương gia xuất nhập cảng vải vóc tơ lụa. Còn mẹ thì mở xưởng làm đường để bán. Mẹ đã mua một chiếc xe tay để đưa đón hai chị và con đi học vì thời buổi đó xe hơi chưa thông dụng. Mẹ mượn anh Dần để kéo xe chạy. Anh rất khỏe mạnh nên chạy xe rất nhanh, nhưng rất cẩn thận. Vì trời nóng bức nên Anh Dần hay mang theo những trái cà chua chín đỏ để giải khát mỗi khi đưa chị em chúng con đi học.

Khi ở Hà Nội thì các cậu mợ em của Mẹ có những cửa tiệm bán vải vóc ở đường Hàng Đào.

Đến khi vào Sài Gòn các cậu cũng tiếp tục làm nghề Xuất nhập cảng vải vóc và đã mở tiệm trên đường Lê Thánh Tôn. Gia đình mẹ gồm các cậu, các dì đều buôn bán làm ăn rất giỏi và rất kính nể mẹ.

Con là người thích ăn ngon, nên không thể nào quên được tài nấu nướng của mẹ. Những ngày Tết trong gia đình, con rất thích thú tìm lại được những hương vị của những món ăn cổ truyền ngày xưa.

Khi con còn nhỏ bị nóng sốt, mẹ đã xúc cho con từng muỗng cháo thịt bóc hơi, nóng hôi, với mùi gừng và tiêu thơm phức. Mẹ ép con ăn để ra mồ hôi cho chóng hết bệnh, rồi mẹ triu mên sờ trán con để xem nhiệt độ và đắp lên trán con chiếc khăn mát lạnh để hạ nhiệt. Mẹ khẽ nói ngủ đi con để mau hết bệnh.

Nhiều khi con mệt không muốn ăn, mẹ hỏi con thích ăn món gì để mẹ sai người làm đi mua. Mẹ chiều con đủ thứ làm mấy chị trêu con lớn rồi mà Con thích những nhẽo với mẹ rất nhiều, muốn được bàn tay sóc xoa bóp cho con. Mỗi khi con bị nóng sốt mẹ đã cạo con. Mẹ luộc trứng gà cho chín và còn nóng hôi, kể mẹ lột lấy lòng trắng bỏ vào một chiếc khăn sạch, rồi mẹ bỏ bằng bạc trắng tinh vào giữa những lòng trắng trứng. Mẹ lại thành một nắm nhỏ tròn, rồi mẹ chà khắp lưng của con. Sức nóng của trứng làm con cảm thấy rất dễ chịu và thấy bớt đau nhức rất nhiều. Khi chà ít phút, mẹ mở khăn tay ra cho con xem đồng bạc trắng bóc ban nãy đã đổi thành màu xám xanh đậm. Ở Việt Nam gọi là cạo gió. Mẹ nói con bị trúng gió và cảm.

những nhẽo.
của mẹ sẵn
gió cho
vỏ trứng chỉ
đồng tiền
vo tròn

Làm thế chưa hết đau, mẹ lại đi mua thuốc bắc nấu nước bắt con xông để ra mồ hôi.

Con có tật hay nhức đầu gần như kinh niên, mẹ chẳng ngại nặng nhọc đưa con đi châm cứu, uống hết thuốc ta rồi tới thuốc tây. Có người mách mua lá ngải cứu để lên trên một hòn gạch nóng rồi gói đầu lên viên gạch đó sẽ bớt nhức đầu, nhưng chứng nhức đầu của con vẫn tiếp diễn. Về sau một bác sĩ người Pháp khám cho con, ông nói đây là chứng bệnh của các cô gái dậy thì lớn lên hay bị. Khi nào có gia đình, máu huyết thay đổi sẽ hết. Đúng như ông bác sĩ người Pháp đã nói. Khi con lập gia đình thì chứng nhức đầu của con khỏi hẳn.

Làm sao con quên được những cử chỉ âu yếm của mẹ đã dành cho con.

Mẹ ơi, mỗi năm Tết đến mẹ gói bánh chưng, chị em chúng con quay quẩn bên cạnh mẹ phụ giúp. Để giết thời gian chờ đợi nấu bánh chín. Mẹ và chúng con đã cùng nhau vui vẻ chơi Tam Cúc để giết thì giờ. Con không biết đánh tam Cúc nên ngồi cạnh mẹ xem và mỗi lần ai thắng mẹ giải thích cho con nên con đã học được cách đánh cao thấp để thắng.

Đêm 30 con hay theo Mẹ đi lễ chùa, hái lộc. Làn khói nhang tỏa bay trong không khí lan rộng mùi hương trầm thơm ngát. Ngoài sân chùa phật tử lễ bái cầu xin, miệng lầm bầm cầu nguyện đứng chật ních cả sân chùa tràn ra tới ngoài cổng chùa. Người thì mang hoa, người mang trái cây cúng Phật bày đầy áp trên các bàn thờ. Bầu không khí đúng là 30 Tết. Mẹ vào trong chùa lễ bái và xin xăm. Những chiếc bình xăm làm bằng gỗ sơn màu nâu đỏ bóng láng. Trong bình những thẻ xăm bằng tre khắc những con số phía trên để biết lấy giấy ghi chú giảng.

Tiếng xin xăm, lắc bình phát ra những âm thanh rất vui tai nhưng ai nấy đều nghiêm trang cầu xin may mắn đầu năm.

Tiếng cầu kinh, gõ mõ của các Thầy trong chùa vang rộng trong không trung làm con người tự nhiên cảm thấy nhẹ nhàng như trong các truyện Thần Tiên.

Trước khi về nhà mẹ đã kiếm một cây có những lá xanh mướt rậm rạp. Mẹ bẻ một cành đem về. Mẹ nói hái lộc về nhà. Về đến nhà mẹ thắp nhang cúng bàn thờ các tổ tiên.

Trước khi đi ngủ mẹ dặn chúng con phải dọn phòng ốc cho sạch sẽ, không được quét nhà hay đổ rác trong ngày Tết vì kiêng và anh chị em trong nhà phải hòa thuận vui vẻ với nhau.

Sáng dậy tất cả các chị em chúng con đều mặc áo quần mới, chải tóc gọn ghẽ để chúc Tết Bố Mẹ. Chúng con xếp hàng từ nhỏ tới lớn theo thứ tự. Bố Mẹ đã lì xì cho chúng con những phong bao đỏ tượng trưng cho những may mắn của đầu năm.

Mẹ tổ chức làm việc rất thứ tự ngăn nắp nên nhờ vậy con đã học hỏi được những điều hay từ mẹ. Khi lớn lên con có gia đình đã không bỡ ngỡ với cuộc sống khi quản lý gia đình riêng của con.

Mỗi lần vợ chồng chúng con tới thăm mẹ, bao giờ mẹ cũng tận tay pha một ấm trà mạn ướp sen thật nóng và rót cho chúng con và mang bánh, trái cây cho chúng con thưởng thức. Con phải đứng lên để giúp mẹ vì mẹ lo cho chúng con quá nhiều.

Hương vị thơm ngát và đầy tinh khiết của chè mạn sen như đượm một lòng thương mến tràn đầy tình yêu thương của mẹ dành cho vợ chồng chúng con.

Mẹ rất thương chồng con và săn sóc chồng con rất đặc biệt mỗi khi tới thăm mẹ. Vật gì ngon mẹ đều nói để dành cho chồng con. Làm con ganh tị. Nhà con thấy con nhõng nhẽo nên cười trêu con.

Mẹ cũng là người rất hiểu biết, rộng lượng, hiểu nhân tình thế thái. Nên khi ở Mỹ gia đình vợ chồng chúng con và các cháu đã nhận được phép nhiệm màu Chúa ban nên cả gia đình chúng con đã theo đạo và mẹ đã ủng hộ chúng con nhiệt tình.

Ngoài ra mẹ còn có một trí nhớ thật đặc biệt và tinh thần thật minh mẫn dù tuổi mẹ đã trên 90 nhưng mẹ không lẫn lộn một chút nào. Mẹ vẫn đi lại bình thường và còn vào bếp nấu nướng cho các cháu nội ngoại của mẹ tới thăm.

Con đưa mẹ đi bác sĩ. Máy người ngồi gần hỏi thăm khen mẹ nước da không có vết nhăn nhiều. Họ đã đoán mẹ dưới tuổi rất nhiều và đã tấm tắc khen. Đó cũng là mẹ thật có phúc lớn trời ban cho mẹ và bây giờ con cũng được ảnh hưởng “gin” của mẹ nên cũng không bị nhăn nhiều. Nếu kể những kỷ niệm giữa mẹ con chúng ta chắc không có bút nào tả xiết.

Khi bắt đầu vào tuổi xế chiều mẹ đã được hưởng cái hạnh phúc hiếm có sống trong sự triu mến trông nom thăm viếng của tất cả các con cháu, chặt nội ngoại đầy đủ.

Thứ Bảy năm đó chúng con tổ chức mừng sinh nhật mẹ với đầy đủ các con cháu có mặt. Mọi người đều vui vẻ bên nhau ăn uống và sau đó mở quà để chúc mừng mẹ. Nhưng đến khi cắt bánh sinh nhật thì mẹ nói mẹ đau trong bụng và càng ngày càng đau hơn. Cả nhà đều lo lắng không biết chuyện gì xảy ra vì mẹ từ hồi nào tới giờ không bị bất cứ bệnh tật nào ngoài việc cảm cúm, nhức mỏi.

Thấy mẹ càng ngày càng đau nhiều nên chúng con đưa mẹ ngay vào nhà thương. Sau khi chụp hình và khám nghiệm. Bác sĩ cho chúng con hay mẹ bị nứt đường ruột và chất dơ chảy ra ngoài nên phải mổ mới hoàn toàn hết, nhưng với số tuổi cao của mẹ chỉ thành công 50 phần trăm. Chúng con bàn với nhau nhưng không ai dám quyết định. Mẹ thấy chúng con nói chuyện với nhau ở ngoài phòng bệnh và mẹ hỏi con chi tiết, con đã dịch lại cho mẹ lời bác sĩ giải thích. Mẹ nói với chúng con “Mẹ nay đã lớn tuổi, đã sống đầy đủ với các con cháu như thế này là mẹ vui lắm rồi. Mẹ không muốn mổ”. Nên bệnh viện đã chữa trị cho mẹ bằng cách chích thuốc giảm đau để rút chất dơ trong bụng cũng như cho uống các loại thuốc cần thiết. Mẹ nằm trong ICU được mấy ngày thì bệnh viện cho mẹ ra phòng bình thường để về nhà vì tình trạng đã khả quan. Ngày hôm đó tới phiên cô em út trông nom mẹ. Trước khi về nhà, bệnh viện “check” lại tình trạng bệnh của mẹ thấy còn một chút dơ trong ruột nên bác sĩ phải chích để rút chất bẩn ra. Dù bác sĩ đã chích cho mẹ thuốc giảm đau nhưng mẹ vẫn than mẹ đau lắm. Cô em trình bày với bác sĩ, ông nói với tuổi tác của mẹ không thể chích thêm thuốc giảm đau được. Cô em gọi vợ chồng chúng tôi hỏi ý kiến. Chúng tôi không dám cho ý kiến và nói hỏi mẹ và để mẹ quyết định.

Mẹ đã đồng ý vì vậy bác sĩ đã chích thêm thuốc giảm đau và mẹ đã yên lặng chìm trong giấc ngủ ngàn thu mà mẹ không hề hay biết.

Ngắm nhìn mẹ nằm thiêm thiếp như người ngủ say, da mẹ vẫn hồng hào tươi mát không phải hình hài của một người ra đi vì bệnh tật. Vì mẹ của con có bệnh đậu. Nếu là người trẻ tuổi mổ cắt ngay khúc ruột đó thì đã lành hẳn. Con nghĩ rằng mẹ của con đã được Trời thương nên đã ra đi một cách bình thản.

Khi mẹ lâm bệnh nằm điều trị trong bệnh viện các con cháu đã thay phiên nhau trông nom mẹ 24 tiếng mỗi ngày, 7 ngày một tuần.

Con đã được chứng kiến những cảnh tượng triu mến thương yêu của mẹ với các cháu nội, ngoại thật đẹp, thật cảm động biết bao. Ngay cả các đàn cháu, cháu nhỏ khi tới thăm, mẹ cũng đã bộc lộ nhiều lo âu cho tương lai các cháu và đã dặn dò bố mẹ chúng từng li từng tí để ý săn sóc chúng. Mẹ cũng đã tâm sự với con vài điều, con xin ghi nhớ và sẽ nghe lời mẹ dặn.

Con đã nhận thấy một điều rất rõ rệt là tình thương yêu chân thật của mẹ đã để ra tình thương yêu chân thật của các con, cháu, chắt.

Những cái gì phải đến đã đến.

Y Khoa dù tiến bộ, và những sự chăm sóc thương yêu của toàn thể gia đình vẫn không khuất phục được bệnh tình, nên hạc đã bay về trời cao ngày 23 tháng 12.

Mẹ đã ra đi khi mẹ 94 tuổi, cuộc sống như vậy được coi là ở tuổi thượng thọ, nhưng chia ly từ biệt ngỡ sao nỗi xót thương.

Con xin vĩnh biệt mẹ và cầu mong mẹ được thanh thản trong cuộc sống vĩnh hằng ở bên kia thế giới. Trong giây phút thiêng liêng này con tin rằng mẹ chứng giám được nỗi thương yêu vô cùng tận của tất cả các con, các cháu, chắt của mẹ. Nhất là con, người con gái đã được Mẹ cưng rất nhiều.

Con xin vĩnh biệt Mẹ.

Yêu mẹ nhiều,

Minh Thảo

Nguồn: Internet eMail by *elizabeth hoàng chuyển*

Đăng ngày Thứ Sáu, May 10, 2024
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQT/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH